

Posudek vedoucího práce k diplomové práci

autorky Denisy Kuštové

na téma **Práva a povinnosti spoluvlastníků**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 7 %.

Diplomová práce sestává z deseti částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná diplomová práce naplňuje stanovené požadavky. Vedoucí práce kvituje s povděkem, že práce je v celém svém rozsahu povětšinou věcná. V průběhu zpracování byly autorkou předkládány pasáže, které by bylo možno hodnotit jako umělé natahování textu mimo vytyčené téma, autorka se však rozhodla pro jejich vypuštění, což bylo jistě pro dobro věci.

Textovému úvodu práce předchází standardně její obsah, ovšem je velmi překvapující, že to, jak je strukturován obsah, vůbec neodpovídá tomu, jak je o struktuře práce pojednáváno v úvodu. Úvodem práce je v podání autorky pouze popsání sledu jednotlivých kapitol (a jejich stručný popis), ovšem tento sled nekoresponduje s vlastním zpracováním v rámci jednotlivých kapitol. Takto koncipovaný úvod je z pohledu vedoucího práce nedostatečný a nicneříkající. Vedoucí práce by očekával, že v úvodu práce bude nějakým způsobem popsána motivace autorky k volbě konkrétního tématu, její dosavadní zkušenosti s problematikou apod. (jak bývá u jiných diplomantů obvyklé). Dále by bylo žádoucí stanovit si určité cíle. Ty autorka formuluje vlastně pouze tak, že cílem je přiblížit čtenářům, jakými právy a povinnostmi disponují spoluvlastníci ve vztahu jednak ke svému podílu a jednak ke společné věci jako k celku. Takový cíl se však s ohledem na zvolené téma rozumí jaksí automaticky. Vedoucí práce si na tomto místě dovolí přeskočit přes věcné zpracování až na samotný závěr. V rámci závěru uchazečka opět pouze komentuje sled napsaných kapitol, nyní však již alespoň v souladu s realitou zpracování. Rovněž takto pojatý závěr práce je nedostatečný a nicneříkající.

V návaznosti na závěr a cizojazyčné resumé je práce doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Autorka využila ke zpracování určitou škálu zdrojů, ze kterých čerpala, nikoli však v uspokojivém rozsahu. Pouhých šest publikací, dva komentáře a jeden časopisecký článek nelze hodnotit jinak než jako chudé. Autorku je třeba pochválit alespoň za pěkný rozsah zpracované judikatury. Naštěstí pro autorku je judikatura senátu specializovaného na problematiku natolik bohatá, že judikaturu nešlo ignorovat. Autorka se snaží z každého judikátu vytvořit určitý závěr zapadající do kontextu její práce, často však bez dostatečné analýzy řešeného případu a popisu sporných momentů.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autorky s označenými prameny. Autorka sice pracuje s poznámkovým aparátem obvyklým způsobem, takže poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. S ohledem na nedostatečný rozsah pramenů je také poznámkový aparát poddimenzovaný a neodpovídající rozsahu takto obsáhlé diplomové práce.

Předkládaná práce neobsahuje významnější množství gramatických chyb, překlepů ani nepřesností v interpunkci. Pokud už nějaký takový problém nastal, jedná se evidentně o exces, protože z celého zpracování práce je zřejmé, že její korektury byl věnován přiměřený čas.

Autorka volí popisnou metodu výkladu. Z obsahového hlediska je práce pochopitelně vymezena autorkou zvoleným tématem "Práva a povinnosti spoluvlastníků". Lze shrnout, že autorka se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Její zpracování má celkem jasný obsah a strukturu, autorka se nedopouští zřejmých věcných chyb. Jistě nebylo chybou oproti původnímu plánu zařadit historickoprávní kapitolu. Vybočení z časového rámce současnosti je vždy obohacující. Zvláštní je možná to, že kapitola o vzniku spoluvlastnictví je zařazena až na páté místo, ale nakonec proč ne, není třeba se vždy držet zažitých schémat.

To, že se autorka nedopouští věcných chyb, bude do jisté míry zapříčiněno tím, že autorka zůstává do značné míry povrchní. Uchazečka popisuje vše tak, jako by bylo jasné a bezrozporné, ale ve skutečnosti tomu tak není, a právě proto je tak bohatá související soudní judikatura.

Autorka se ve vztahu k právním otázkám povětšinou vyjadřuje právním jazykem. V popisných pasážích někdy volí volnější formu, nicméně není to až v takovém množství, že by se už nejednalo o odbornou práci. Naopak by toto neformálnější pojetí v určité míře mohlo pomoci srozumitelnosti práce pro laického čtenáře.

U diplomové práce se očekává, že uchazečka překročí národní rámec, a že bude uvažovat de lege ferenda. Těmto požadavkům vyhověno nebylo, nicméně vedoucí práce vnímá jistou náročnost těchto úkolů pro studenta pátého ročníku právnické fakulty.

U ústní obhajoby by se autorka mohla mimo jiné zaměřit na následující otázky:

- 1) Nechť autorka vyhledá a popíše nějaké případy kontinuity a diskontinuity soudní judikatury u rozhodování podle občanských zákoníků z roku 1964 a 2012.
- 2) Může soud v řízení o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví rozhodnout rozsudkem pro uznání?
- 3) Jaké jsou podle autorky výhody a nevýhody (podílového) spoluvlastnictví?

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně nejlépe jako dobrou.

V Plzni dne 5.5.2023

JUDr. Radek Spurný